

پژوهشی تازه در تعدادی از بیماران سرپایی کووید-۱۹ نشان می‌دهد استفاده از ترکیب درمانی هیدروکسی کلروکین، زینک و آزیترومایسین، منجر به کاهش میزان مراجعه بیماران به بیمارستان و نیز مرگ میرناشی از این بیماری شده است.

این پژوهش حاکی از نرخ بسیار پایین ۰.۷۱٪ مرگ و میر بیماران کووید-۱۹ بوده که به این شیوه مداوا شده‌اند.

نیویورک، دوم جولای ۲۰۲۰- دکتر ولادیمیر زلنکو، پزشک مراقبت‌های اولیه در نیویورک امروز اعلام کرد که جزییات پژوهش بازنگرانه شامل نتایج تحلیلی داده‌های بیماران تحت مداوی او، در وبسایت www.TheZelenkoProtocol.com قابل دسترسی است. این پژوهش که در دسترس محققان قرار داده شده، نشان می‌دهد مداخله زودرس و درمان بیماران کووید-۱۹ تحت معالجه سرپایی با درجات ریسک معین، به کاهش پنج برابری بستری در بیمارستان و مرگ و میر آنان منجر شده است. در این شیوه‌ی درمان، ترکیبی از زینک، مقادیر کم هیدروکسی کلروکین و آزیترومایسین تجویز شده است.

مطالعات پیشین در زمینه درمان کووید-۱۹ به طور عمده مبتنی بر بررسی بیماران بدحال بستری در بیمارستان، از جمله بیماران تحت نظر در بخش مراقبت‌های ویژه بوده است که تعدادی از آنان با دستگاه ونتیلاتور تحت درمان بوده‌اند. در مقابل، این تحقیق تازه، برونداد ناشی از مطالعه بر روی درمان زودرس بیمارانی را بررسی کرده که بلافاصله پس از بروز اولین علائم به مطب پزشک مراجعه کرده‌اند. زلنکو با استفاده از معیارهای ساده بررسی ریسک معین، تعیین کرد کدام بیماران نیاز به تجویز داروهای سه‌گانه‌ی درمانی دارند و سپس درمان را به مدت پنج روز در آن‌ها ادامه داد.

نتایج این سنجش نشان می‌دهد که از نمونه‌ی ۱۴۱ بیمار تحت مداوا با ترکیب این داروی سه‌گانه، تنها ۲.۸٪ - (۴/۱۴۱)، در بیمارستان بستری شده‌اند. در مقابل، در گروه تحت بررسی درمان نشده، ۱۵.۴٪ - (۵۸/۳۷۷) به بیمارستان مراجعه کرده‌اند. ^۱ نرخ مرگ و میر در این گروه تحت مداوا تنها ۰.۷۱٪ - (۱/۱۴۱) بوده که در مقایسه با نرخ مرگ و میر ۳.۵٪ در بیماران تحت بررسی درمان نشده (۱۳/۳۷۷) کاهش قابل توجهی را نشان می‌دهد.^۲

^۱ (odds ratio 0.16, 95% CI 0.06-0.5; p<0.001)

^۲ (odds ratio 0.2, 95% CI 0.03-1.5; p=0.16).

برای انجام این پژوهش و سنجش بازنگرانه، زلنکو با دکتر رولان دروند، پزشک آلمانی و متخصص صنعت علوم زیستی و پروفسور مارتین شولز، مشاور مستقل و استادیار پزشکی تجربی در دانشگاه هاینریش هاین دوسلدورف آلمان همکاری داشت. دروند و شولز اولین کسانی بودند که در فرضیه‌ی پژوهشی تحقیق علمی اخیرشان، مبنی بر تاثیر احتمالی ترکیب زینک با دوز کم هیدروکسی کلروکین به عنوان روشی برای مداوای کووید-۱۹، به پروتکل زلنکو اشاره کرده‌اند. دروند و شولز همچنین با سنجش داده‌های مذکور بر نگارش این تحقیق نظارت داشتند، در حالی که زلنکو مداوای حضوری بیماران را بر عهده داشت.

دروند گفت: "وجه تمایز پژوهش تازه در این است که مداوای بیماران سرپایی که ابتلای آنان به کووید-۱۹ در مراحل اولیه تشخیص داده شده بود به سرعت انجام شد." "متأسفانه، به نظر می‌رسد ما اصل مشترک دانش پزشکی مبنی بر مداوای سریع بیماران مبتلا به بیماری‌های عفونی را فراموش کرده‌ایم. زلنکو برای اطمینان از اثربخشی کافی، بیماران خود با سطوح معین ریسک را به سرعت و با سه دارو درمان کرد و منتظر تشدید بیماری نماند."

در ادامه زلنکو تاکید کرد: "باعث تأسف است که بخش عمده‌ای از پوشش رسانه‌ای پیرامون هیدروکسی کلروکین منفی بوده است." او گفت: "این سه دارو، ارزان و به شکل قرص در دسترس هستند و با هم‌افزایی علیه کووید-۱۹ عمل می‌کنند. این شیوه‌ی مداوا موثر است، و تنها درمان موجود در مرحله‌ی پیش از بستری در بیمارستان است که می‌توان به آن خوش‌بین بود."

زلنکو افزود: "وظیفه اصلی هیدروکسی کلروکین این است که امکان ورود زینک به سلول را فراهم می‌کند که قابلیت نابود کردن ویروس را داراست." آزیتروماپسین از عفونت باکتریایی ثانویه در ریه‌ها جلوگیری می‌کند و خطر عوارض ریوی را کاهش می‌دهد. به این ترتیب، زینک در نقش گلوله عمل می‌کند، هیدروکسی کلروکین اسلحه است، و آزیتروماپسین جلیقه محافظ است."

پروفسور شولز می‌گوید: "این اولین مطالعه در بیماران سرپایی مبتلا به کوید ۱۹ است که نشان می‌دهد چطور یک گام ساده در درمان سرپایی بیماران با ریسک معین، امکان تصمیم‌گیری برای مداوای سریع و همزمان با بروز علائم بیماری را فراهم می‌کند." "در مقایسه با نمونه‌های مراجع عمومی در بیمارانی که تحت درمان قرار نگرفته‌اند، این شیوه‌ی مداوای قابل تحمل و پنج روزه، نه تنها منجر به کاهش قابل توجه میزان بستری در بیمارستان شده است، بلکه همزمان نشان از کاهش آمار مرگ و میر و فقدان عوارض جانبی قلبی و عروقی داشته است." این تحقیق از آن رو حایز اهمیت بسیار است که امکان وجود رابطه‌ی مستقیم در استفاده از مقادیر کم کلروکین و زینک در مراحل اولیه درمان بیماری را به شکل قابل ملاحظه‌ای تقویت می‌کند. نتایج داده‌های این تحقیق می‌تواند در روند سیاست‌گذاری موجود در پاسخ به پاندمی و نیز آزمایشات بالینی مورد استفاده قرار گیرد."

درباره دکتر رولان دروند

دروند، پزشک ساکن مونیخ، و متخصص صنعت علوم زیستی با ۲۰ سال تجربه کاری است. او در حال حاضر ریاست بخش امور پزشکی یک شرکت بیوتکنولوژی آمریکایی را در آلمان بر عهده دارد. همکاری و مشارکت او در این پژوهش به شکل خصوصی و مستقل انجام گرفته است. او پیش از این، در سطوح ملی، اروپایی و جهانی سمت‌های متعددی در صنایع دارویی و صنعت بیوتکنولوژی داشته است. وی مدرک دکترای خود را از دانشگاه یوهانس گوتنبرگ شهر ماینز آلمان دریافت کرده و دارای مدرک MBA از دانشگاه خصوصی علمی کاربردی PFH در گوتینگن است و دکترای خود را در فیزیولوژی قلب و عروق اخذ کرده است.

درباره پروفسور دکتر مارتین شولز

شولز دارای مدرک (Ph.D.) از دکتر دانشگاه یوهان ولفگانگ گوته فرانکفورت آم ماین در آلمان و استادیار پزشکی تجربی در دانشگاه هاینریش هاین دانشگاه دوسلدورف است. او مدیرعامل شرکت "Starts- and -Ups Consulting" است. شولز در سال ۲۰۰۱ یک سازمان بیوتکنولوژی با عنوان LEUKOCARE AG را تاسیس و با سمت مدیر ارشد علمی در هیات اجرایی این سازمان خدمت کرده است. شولز استاد افتخاری دانشکده پزشکی ماریلیا، (FAMEM) در سائوپائولو برزیل است.

درباره دکتر ولادیمیر زلنکو

زلنکو در سال ۲۰۰۰ از دانشکده پزشکی SUNY در بوفالو در نیویورک فارغ التحصیل شد. او دارای بوردر در پزشکی خانواده و مدیر ارشد مرکز پزشکی خانواده Monsey است.

برای کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه، لطفاً به آدرس www.thezelenkoprotocol.com مراجعه کنید.
برای درخواست‌های رسانه‌ای، لطفاً به آدرس countermediarelations@gmail.com ایمیل بزنید.

